

Cudnost.

Abdurushin

Cudnost je pojmem, který byl lidmi neuvěřitelně zúžen a omezen. Z jeho skutečného významu již vůbec nic nezůstalo. Ba, dokonce byl stržen na falešnou dráhu, což muselo mít přirozeně za následek i jeho zkřivení. Toto zkřivení přineslo mnohým lidem zbytečné ponížení a dokonce velmi často i nevýslovné utrpení.

Ptejte se kde chcete, co je to cudnost, všude vám budou vysvětlovat, že je to pojem pro tělesnou nedotknutelnost. Ať to řeknou jakoukoliv formou, bude toto vrcholným názorem pozemských lidí.

To zjevně ukazuje malichernost v myšlení lidí, podřízených rozumu. Rozum omezil hranice na všechno pozemské, protože svými schopnostmi nestačí na víc, jsa z pozemskosti zrozen.

Bylo by velmi snadné, aby lidé byli považováni za cudné, měli takovou pověst a při tom se slunili v ješitném sebezbožňování? Ale člověk se takto nedostane ani jediný krok kupředu na cestě ke světlým výšinám, které jako ráj jsou konečným cílem lidského ducha, cílem blaženého štěstí.

Pozemskému člověku nic nepomůže, udržínli své tělo nedotknuté a poskvrníli svého ducha. Duch pak nemůže překročití práh, dělicí stupeň od stupně a nemůže vzhůru.

Cudnost je jiná než si lidé myslí. Je mnohem obsáhlejší, větší, nežádá zaujetí proti přírodě. To by přece bylo přestoupení živých zákonů v Božím stvoření a nemohlo by to zůstat bez škodlivých následků.

Cudnost je **pozemským** pojmem pro čistotu, jež je **Božská**. Cudnost je usilování každého lidského ducha o hrubohmotné zobrazení toho, co je v Božském samozřejmostí. Čistota je Božská, cudnost její napodobeninou z lidského ducha. Je to duchovní zobrazení, které může a má být viditelné v pozemském jednání.

To by mělo každému **dozrálému** lidskému duchu stačiti jako základní zákon, aby cudnost uskutečnil. Ale na této zemi jest člověk nakloněn předstírat si, pod tlakem vlastních přání, mnohé věci, které ve skutečnosti vůbec nejsou, jen proto, aby dosáhl splnění svých přání.

Sobectví vystupuje jako vedoucí v čele a má mí opravdu **čisté** chtění! Člověk sám si to nikdy nepřizná, ale nechá se tím hnát. A když už opravdu neví, co by si namluvil, nazývá své, často nepokryté usilování o splnění svých vlastních přání vpravením se do osudu, kterému je nutno se podrobiti.

Proto potřebuje jako směrnici a opory ještě i jiné poukazy, jež by mu daly prožítí a poznati, co cudnost v pravdě **jest**, jaká je podle vůle Boží a že nechce na zemi žádného oddělení od přírody.

V Božském je čistota úzce spojena s láskou! Proto se člověk na zemi nemá ani pokoušet je od sebe oddělití, mánlí se mu z nich dostati požehnání.

Ale i láska stala se na zemi jen zlou znetvořeninou toho, čím **skutečně** jest! Proto se také bez předchozí změny nemůže spojit se skutečným pojmem čistoty.

Všem těm, kteří usilují o dosažení cudnosti dávám tímto poukaz, skýtající oporu, jaké člověk na zemi potřebuje, aby mohl žít podle zákona stvoření, jak je to Bohu milé:

„Kdo při svém jednání vždy myslí na to, aby spolubližním, kteří mu důvěřují, nezpůsobil škodu a neučiní nic, co by je potom mohlo stísniť, ten bude vždy jednati tak, že zůstane duchovně neobtěžen a proto může být nazván cudným!“

Tato prostá slova, správně pochopená, mohou býti člověku ochranným průvodcem v celém stvoření a vedou ho vzhůru do světlých zahrad jeho vlastního domova. Tato slova jsou klíčem správného jednání na zemi, je v nich pravá cudnost.

Ježíš, Syn Boží, vyjádřil přesně totéž slovy:

„Miluj svého bližního, jako sebe sama!“

Musíte se však chrániti před upadnutím do starých lidských chyb. Nesmíte zase upravovat smysl těchto slov tak, aby, z části zkřivena, sloužila jen vašim účelům. Nemají omlouvati vaše falešné jednání a ukolébávat vaše spolubližní k pohodlnosti a neúctě.

Přijměte tato slova tak, jak je v pravdě máte přijmouti, ne tak, jak se vám to zdá být pohodlné a jak to vyhovuje vašim přáním. Pak budou také ve vaší ruce tím nejostřejším mečem, jímž můžete srazit všechno temné, budete-li chtít. Nechte je správným způsobem v sobě ožít, abyste jako jásající vítězové

mohli vděčně chápat život na zemi!